

[Maisted]

lister til stede, så forbrugerne kan kontrollere, om det nu er de rigtige mærkater, der er på pakken, tuben osv.

Dernæst skal man være sikker på, at forskrifterne overholdes. Det hele er jo ikke meget værd, hvis brugeren ikke mener, det er nødvendigt at tage gummihandsker på, eller finder det ubehageligt at arbejde med kulmaske, eller hvad det nu kan være, og derfor undlader at følge reglementet. Men jeg går ud fra, at det har man selvfølgelig taget højde for med sikkerhedsregler osv. i arbejdsmiljøloven, så vi ikke behøver at nære frygt for, at de ikke bruger disse ting.

Til disse ting, der er indført, kommer altså et anmeldelsessystem, der bygger på internationalt samarbejde. Dette samarbejde betyder, at man i Danmark kun skal undersøge 5-6 nye stoffer om året for alt, hvad der kan tænkes af ulemper for mennesker, og de stoffer kommer selvfølgelig aldrig på markedet.

Skatteyderudgifterne til dette arbejde er beregnet til ca. 6 mill. kr., for det er jo ikke til at vide præcis, hvor lang tid der går, inden det nye stof bliver forkastet. Dertil kommer en udgift for de danske virksomheder på ca. 5 mill. kr. om året.

Men der er yderligere problemer. Fra de øvrige EF-lande kommer der ca. 300 nye stoffer om året. Lande som Vesttyskland og England kan af en eller anden grund ikke lide den danske metode og kan ikke rigtig forhandle sig til rette om den, og derfor kan de ikke blive enige om 6. ændring af 1967-direktivet om et fælles anmeldelsessystem.

Fra at være en international opgave er det derfor blevet en national opgave. Danmark skal klare anmeldelsen af over 300 nye stoffer om året, og det er en international bedrift af rang, for det betyder beskæftigelse i kontrolafdelingerne af mere end 1.000 mennesker, og det betyder selvfølgelig, at bruttonationalproduktet vil stige til nye uanede højder. Men hvad gør man ikke i vanskelige tider!

Men nu skal der jo være balance i tingene, så regeringen forsøger at smugle et direktiv igennem markedsudvalget, der går ud på et fælles anmeldelsessystem for kemiske stoffer og produkter til menneskeføde. Det sorterer ikke under miljøministeren, men landbrugsministeren, og landbrugsministeren har fod på tingene og er enig med sine EF-kolleger om hele proceduren, og jeg går ud fra, at

miljøstyrelsen har godkendt ordningen. Der er selvfølgelig forskel på kemisk industri og landbrug, og der er forskel på miljøministeren og landbrugsministeren, men ikke på anmeldelsessystemet.

Hvis der nu er nogen af flertallet, der imod forventning har tænkt sig at stemme for dette lovforslag, der synes, at der skal være sammenhæng i det, folketinget foretager sig, så vil jeg sige, at de stemmer for et lovforslag, vi senere kommer til at æde i os igen, når landbrugsministerens internationale synspunkt i EF sejrer over miljøministerens nationale synspunkt.

Ole Olsen (SF):

Vi har skrevet i betænkningen, at vi vil vente til tredjebehandlingen med at sige, hvad vi vil gøre.

Vi har et lovforslag, som på den ene side er en harmoniseringslov. Der er også ændringsforslag, vi meget gerne ville have vedtaget, men som er stemt ned, og direkte mangler i lovforslaget er der også. På den anden side må vi erkende, at der er nogle ganske reelle fremskridt deri, og det fører efter svære overvejelser til, at vi vil undlade at stemme.

Annelise Gotfredsen (KF):

Vi må naturligvis beklage, at vore ændringsforslag ikke fik tilslutning ved andenbehandlingen. Men vi har dog gennem ændringen af § 8 fået en imødekommeelse af vore synspunkter, og vi må tage til efterretning, at ministeren dog har imødekommet andre af vore synspunkter så meget, at ministeren i betænkningen har lovet ved administrationen af denne lov at være opmærksom på de problemer, som vor industri kan komme ud for i lande, hvor der ikke stilles krav om anmeldelse.

Ministeren har i bemærkningerne i betænkningen også imødekommet vort ønske om at orientere udvalget om mere betydende initiativer, der tages med henblik på udfærdigelse af bekendtgørelser osv. i henhold til loven. Vi havde jo helst set det indføjet i lovteksten, men nu giver dette os dog i hvert fald mulighed for nøje at følge udviklingen. Vi kommer ikke uden om, at miljøforanstaltninger, også denne lovgivning, virker restriktivt på den frie udfoldelse og konkurrence,